

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg har fuld forståelse for, at der ikke blev plads til meget indenrigspolitik i fru Elisabeth Arnolds indlæg, og derfor bliver jeg nødt til lige at være sikker på, at det, der er fremgået af dagspressen de seneste par dage, også er helt korrekt.

Det er nemlig af dagspressen fremgået, at Det Radikale Venstre ikke vil være med til den ekstra beskatning af erhvervslivet, som regeringen har lagt op til med finanslovsforslaget. Derfor vil jeg gerne bede fru Elisabeth Arnold redegøre for, om det er en korrekt gengivelse, der har fundet sted i dagspressen, så vi er sikre på, at de forslag, regeringen har fremsat om ekstrabeskatning af erhvervslivet, bliver taget af bordet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er rimeligt at påpege, at finanslovsforslaget er fremsat under den forudsætning, at det blev et ja til den fælles mønt. Det ville have skaffet erhvervslivet nogle bedre forhold, en lavere rente, og formentlig nogle flere arbejdspladser og en bedre vækst, og i det lys skal man se finanslovsforslaget.

Når det så blev et nej i torsdags, må man også sige, at så må der være ting i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, som betyder, at nu er vilkårene altså ændrede, og det må man selvfølgelig se på med nye øjne.

Enkeltpunkter på det her felt vil jeg ikke gå ind på, men jeg vil sige, det er klart, at når finanslovsforslaget er fremsat under forudsætning af et ja, og det så bliver et nej, så er der visse ting i finanslovsforslaget, som selvfølgelig mister aktualitet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det tjener efter min mening den danske befolkning til uvisselig hæder, at den ikke lod sig true af de skræmmekampanjer, som blev iværksat fra regeringens side, fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ja fra hele det magthavende lag i dette samfund.

Og det er jo også karakteristisk, når man ser de undersøgelser, der er lavet om, hvordan stemmerne fordelte sig blandt befolkningsgrupperne her i landet den 28. september, at de mennesker, som har de mindste indkomster i dette

land, overvejende stemte nej, og det er der jo en god grund til, fordi vi jo vidste, at hvis det var blevet et ja, så ville det have været den del af befolkningen, som står svagest i samfundet, som til syvende og sidst ville være blevet ramt.

Befolkningen gennemskuede den politiske elites agitation. Det er jo også fantastisk så at se, hvordan det gik bagefter. Jeg står her med et Ritzautelegram, som viser, at kronen jo faktisk stort set aldrig har haft det bedre end efter det danske nej.

Vi fik rædselsberetninger om, hvor forfærdeligt det ville gå, og nu står vi så i den situation, at aktieindekser osv. faktisk aldrig har ligget højere, end de gør i dag.

Vi hørte fru Elisabeth Arnold lige for et øjeblik siden. Hun har åbenbart slet ikke opdaget, at der har været en folkeafstemning, og at den endte med et nej, og at det dansk-tyske rentespænd faktisk i går blev indsnævret. Det blev indsnævret. Fru Elisabeth Arnold gentog for et øjeblik siden den argumentation, som hun kørte med i ugevis inden folkeafstemningen: at et nej ville føre til et øget rentespænd. I går blev rentespændet rent faktisk indsnævret.

Desværre tyder meget i den her debat på, at folketingsflertallet – det flertal, som jo desværre formentlig senere under debatten i dag vil stemme for regeringens forslag – tilsyneladende intet har lært af det, der skete sidste torsdag, den 28. september.

Statsministeren kom med garantier inden folkeafstemningen. Jeg har lige læst et Ritzautelegram, der kom nu her kl. 14.20, hvor man har gennemgået forløbet og de løfter, som statsministeren kom med. Han garanterede, at han ville nedlægge veto imod enhver indførelse af flertalsafgørelser på social- og arbejdsmarkedspolitikken, bl.a. de to artikelforslag, som nu ligger til behandling inden for socialområdet og inden for arbejdsmarkedsområdet. Det hedder artikel 42, og det hedder artikel 137. Kategoriske løfter og garantier, som blev givet til befolkningen inden folkeafstemningen.

Statsministeren bekræfter i dette Ritzautelegram i dag, hvor statsministeren bliver spurgt: »Er du fejl citeret?«, at »Nej, nej, det synes jeg ikke jeg er, det synes jeg ikke«. Statsministeren vedstår sig altså i Ritzautelegrammet de løfter, som blev givet inden folkeafstemningen. Det synes jeg er temmelig væsentligt at få fastslået.

Måske vil regeringen ikke stå ved sine løfter i dag, og de løfter er ikke indeholdt i det forslag, der er fremsat til vedtagelse her i Folketingssa-